

“UKRAINIAN LABOR NEWS”
Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Fritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
Subscription per year \$4.00
Telephone: 51 465

“УКРАїнські Робітничі Вісти”
газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітотбі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на роі вулиці Фрічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.
Передплата на рік \$4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ДО УКРАїнського Робітництва й Фармерства в Канаді.

ВІДЗВА ВОСЬМОГО З'їЗДУ ТОВАРИСТВА УКРАїнський Робітничо-Фармерський Дім.

Товариші Робітники й Фармери! Ми, представники організованого українського робітництва й фармерства, зібралися в днях 17, 18. і 19. січня 1927 року у Вінніпегу з цілою Канадою, щоб порадитися над цим, як би то краще попровести організаційну й освітню працю серед українських працюючих мас цієї країни.
Ми на цих своїх нарадах підрухували працю Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім за 1926 рік і визначили план праці на 1927 рік та рішили звернутися до вас з цією відозвою. Ми заявляємо, що Восьмий З'їзд ТУРФДім, на який з'їхалося 116 делегатів і делегаток організованого українського робітництва й фармерства провінцій Квебек, Онтеріо, Манітотби, Саскчевану, Алабери й Бритиш Колумбі, увідав в історію не тільки нашої організації, але в історію життя й розвитку всього українського трудового населення Канади як один з найсолідарніших з'їздів, що однодушно рішив поглибити й поширити організаційну та культурно-освітню діяльність серед українських працюючих мас.

НАШІ ЗДОБУТКИ в минулому році.

Ми стверджуємо на основі звітів Центрального Виконавчого Комітету, представників Провкомів, делегатів і делегаток як робітничих, так фармерських, що в 1926 році наша організація зросла, зміцнилася, піднесла урвень знання свого членства, поглибила культурну працю, збільшила свій маєток, поширила й зміцнила свою пресу. Ніякі перешкоди, ні тяжкі обставини не спинили цієї праці.

Наша організація в 1926 році закінчила Вищий Освітній Курс, перший того роду серед українського населення Канади й дала відділам пару десятків вчителів, дрігентав і режисерів. Наша організація збудувала в 1926 році ще одну прекрасну центральну інституцію, яка дає змогу побільшувати нашу пресу у краще працювати всім нашим центральним зарядам, як також збудувала кілька нових будинків на провінції. Наша організація вислала в 1926 році майже стало організаторів, а на заході навіть організаторів, праця яких принесла значну користь всім відділам і товариствам на місцях, а навіть таким, головню фармерським місцевостям, де немає ще ні відділів, ні порядок та вказування на Схід. Національні меншости можуть бути певні, що коли вони будуть льояльними, то будуть користуватися повними правами, але вони мусять вже раз прийти до переконання, що треба й покинути всякі ірредентистичні й сепаратистичні стремління й йти зі своїми бажаннями до Букарешту, а не перед Лігу Націй або куди инде. В таких дусі говорили всі бесідники.

НАШІ ГОЛОВНІ УХВАЛИ НА 1927 РІК.

Підсумували нашу здобутки й недостачі, ми рішили йти наметово вперед цим шляхом організаційної й освітньої праці. А що без людей, які мали-б знання й умлі попровести працю не можна зробити поступу, Восьмий З'їзд ТУРФДім рішив заснувати в 1927 році Вищий Освітній Курс, на візьрць такого, що був в 1925—1926 році.

Другою ударною справою з'їзд визнав будову Укр. Роб. Дому у Торонто. З'їзд каже, що будівля нової великої інституції ТУРФДім в Торонто є справою цілої організації, тому він рішив, щоб в місяці від 15. лютого до 15. березня перевести по цілій Канаді ударну кампанію за збіркою жерв на будову Укр. Роб. Дому в Торонто.

Що-ж до фармерів, то з'їзд запропонував Робітничо-Фармерському Видавничому Товариству, а його загальні збори затвердили, щоб “Фармерське Життя” побільшити на 8 сторін, лишаючи ту саму передплату. Одночасно з'їзд визнав потребу бурси в Едмонтоні, як також ухвалив зміцнити організаційну й освітню працю серед фармерів.

З'їзд ухвалив заснувати у Вінніпегу Центральне Бюро, а по ріжних містах спеціальні комітети, опіки над прибуваючими до Канади українськими імігрантами. Це є нова гадуць праці нашої організації й її ми повинні розвинути.

Багато уваги присвятив з'їзд справі Секції Молоді та Жіночій Секції ТУРФДім і ми віримо, що в цьому році організаційна й освітня праця в цих частинах нашої організації значно поліпшиться.

Одним словом усім справам наш з'їзд присвятив багато уваги, маючи на меті піднести на найвищий ступінь цю дуже корисну робітничо-фармерську організацію до 10-ої річнниці її існування, яка припадає в 1928 році.

ЗЛУЧІТЬ СВОЇ СИЛИ ДОВОКОЛА ТОВАРИСТВА-УКРАїнський Робітничо-Фармерський Дім.

Товариші робітники й фармери! Злучіть свої сили довоккола Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім, однієї української робітничо-фармерської освітньої організації в Канаді. Лучіть у відділах і товариства у своїх місцевостях та пишть за інформаціями чи навіть за організатором до Центрального Виконавчого Комітету ТУРФДім до Вінніпегу, або до Провінціальних Комітетів в Саскатуні, Едмонтоні й Торонто.

Дбайте пр свою освіту, про освіту й виховання своєї молоді! Поборайте демократізацію, темноту, погані вчинки! Ви-

корінойте ворожечу між собою, бо з цього користають ваші паразити й доки ми будемо розбітні й неосвідомлені, доти не побачимо ні ми, ні наші діти кращого життя! Коли-ж ми об'єднаємося, візьмемося за науку й за корисну для трудового суспільства працю, тоді перед нами відкритися шлях до кращого майбутнього.

Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім є однією організацією українських працюючих мас Канади, що дає про їх освіту. Воно числить вже тисячі членів, членкинь і молоді у своїх рядах, утримує десятки діточих шкіл, має десятки прекрасних інституцій, засновує Вищі Освітні Курси і робить все це для користі робітників і фармерів та їх дітей. Воно веде до злуки між робітниками й фармерами й доконало вже того, що на його з'їздах кращі представники цих двох гадуць працюючої класи спільно радять над поліпшенням своєї й своїх братів долі.

Ставайте-ж членами Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім! Допомогайте втримувати його діточі школи, сплачувати довг з його будинків! Поширюйте “Українські Робітничі Вісти”, “Фармерське Життя” й “Робітничо”!

Піднесіть разом з нами клич: Хай живе Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім! Хай живе злука робітників і фармерів!

За Восьмий З'їзд ТУРФДім:

- І. КЛИБАНОВСЬКИЙ, голова.
Т. КОБЗЕЙ, В. БОСОВИЧ, секретарі.

БУКОВИНСЬКІ ЗЛОДІЇ.

Після авересканців, параністів та йоргістів скликали бра-

тчанські ліберали краєвий конгрес в Чернівцях. Ціль конгресів одна: пустити вже раз румунське коріння в політичному життю Буковини не лише при помочі жандармів і сигуранці, а також і при помочі ідейного впливу, що протягом 8 літ не вдалося ні одній румунській партії.

Черновецький округ з 93 селами, з яких 72 чисто українські, вислав на конгрес усіх дієвих-боярів з графами Васильсько і Скала на чолі. Для декорації були також представники поляків, німців, жидів, а тому, що з України не пішов ніхто, то найбільш трох селян з Жучки, напояли їх горілкою, заплатили і повели їх як представників України. Президентом ліберальної краєвої організації вбрано бывшего міністра Ністора.

З промов ворта згадати, що представники боярів почали дуже багато говорити щось про соціальну гармонію, про порядок та вказування на Схід. Національні меншости можуть бути певні, що коли вони будуть льояльними, то будуть користуватися повними правами, але вони мусять вже раз прийти до переконання, що треба й покинути всякі ірредентистичні й сепаратистичні стремління й йти зі своїми бажаннями до Букарешту, а не перед Лігу Націй або куди инде. В таких дусі говорили всі бесідники.

Видко, що причини цього не малі, бо й на Буковині селянство розуміє, що гармонію по своєму, бо почало убивати дієвців, як наприклад, знаємого аграрного шархара-дієчача з Лукавця, Богусевича, почало палити панські стирти й ліси. Що далі буде, побачимо, а що не буде ліпше, то про це под-

ГЕТЬ СУД КЛАСОВОЇ ПІМСТІ.

У Володимирі Волинському польська шляхта судить 150 українських селян за революційну роботу, скеровану проти буржуазної Польщі. Суд над українськими селянами Волині, що його навмисне створила польська охранка, є суд не тільки проти 150 селян. Він є продовженням тієї буржуазно-шляхетської політики, яку веде з самого початку захоплення Західньої України польська шляхта та її наймити.

Польща гнітить близько 8 мільонів українських робітників і селян, які і білоруське робітництво та селянство. Увесь тягар державного бюджету польська шляхта перекладає на плечі селянства та робітництва, по селах іздить ціла зграя посяпак, що деруть з селянства по “сім шкір”, знущаються над ним.

На Західній Україні та Західній Білорусі полонізують землі польськими “осадниками”, чи то іншими посяпаками,

так, як цього хотіла прокуратура — це ясно стверджує мету суда та його розправу. Польська прокуратура хоче зробити з процесу політичну справу, вимагає видати де-яких посяпів польського сойму з комфракції.

Усе це робиться для того, щоб придушити всякий прояв будь-якого виступу в обороні працюючих мас. Щоб закріпити панування на загарбаних землях, складають угоду з частиною льокайської галицько-української інтелігенції, що зобов'язана ладати топтати героїчну боротьбу робітників та селян за звільнення саме тоді, коли польська шляхта з Пільсудським на чолі провадить терор над українськими працюючими масами. Але судом, терором, розстрілами, тюрмою, хрунівською льокайською політикою не спинити й не зламать волі робітників і селян та братерської солідарності з робітниками та селянами на Радянській Україні.

Голос тих, що сидять на ла-

ві підсудних, як і тих, що сидять за ґратами в голоді й злиднях, доходить до робітників і селян Радянського Союзу, як і до пролетарів та селян усього світу. Робітники й селяне підносять свій падавий протест проти злочину над нашими братами, до цього протесту приєднують робітники й селяне Польщі та інших країн. Доля наших братів робітників і селян по той бік Збруча не є для нас байдужою. Наші робітники та селяне хочуть мирного співжиття, працювати спокійно над розвитком своєї пролетарської держави для побудування соціалістичного господарства, але й не дозволять топтати права працюючих, що тимчасово опинилися в пазурах буржуазії. Боротьба працюючих мас, їх інтереси для нас дорогі, за них ми беремося й боротимемося. Ми вимагаємо звільнення політичних в'язнів, звільнення 150 українських селян від суду класової помсти!

Лютимирський.

М. Левітський.

Голос тих, що сидять на ла-

“СНЕП ШАТС”.

ЩЕ ПРО ХОРИХ.

На днях сказав мені секретар відділу Р.З.Т., щоб я прибув на засідання заряду.

— Я-ж не є членом заряду! — То нічого. Ти повинен прийти та побачити й почути все, що там буде.

— Це для мене не дуже важне.

— Чому не важне? — Бо це справа хорих і то все.

— Гм! Ти лише бачиш членів і членкинь ТУРФДім та часом так драмеш, що може вони й не заслужили собі на таке, а про що саме так, що таки треба драпувати й направити, то ти собі байдуже.

Але це мильне поняття. Я ніколи не міпав того, хто собі на це заслужив, ані нікого не закрявлю, а все, що знаю викладаю перед всіх. Тим самим я допомагаю усувати злі сторони в наших організаціях і тим самим я випробовую наших товаришів і товаришок, чи вони вже настільки свідомі, щоб могли холодокровно прийняти товариську критику. Цим самим ми викорнюємо зі своїх рядів все лихе а заводимо все добре та корисне для нас самих і наших організацій.

Чого я не догадуя, а мені звернути на це увагу, то за це я вдячний.

Наради вже були в повнім русі.

— Я думаю, — говорила товаришка, — що ця апликація о запомогу повинна бути відкинена. Якже-ж воно так може бути, що хора сама принесла апликацію і свідчить, що вона вже здорова, а лікар назначив їй слабувати ще два дні. Бо сьогодні маємо 6-го, вона сьогодні була тут, а на апликації стоїть, що вона була хора до 8-го.

— А що ви на це? — питав голова другого опікуна.

— Я те саме, але...

— Що “але”?

— Хочу жити з людьми в згоді...

— Коли будете крутити, то це значить в згоді? — відізвася позіваючий секретар.

— А он та товаришка вже взяла апликацію. А перед моєю жінкою вже давно говорила, що мусить йти на операцію. По трох місяцях побачимо!

— Жінка треба приймати лише на половину запомоги, а ніколи на цілу запомогу.

— І я так само кажу. Воно, примром так: платить чоловік і жінка свої вклади протягом року, то це виходить дваویتи і чотири долари. Отже, щоби ті гроші, або ще й більше відобрати, то жінка зробіться хорою на кілька тижнів і вже є і за минуле і на будуче. А жінці що бути хорошо?

— Що ви плетете такі дурниці? — Ви не вірите, а я таки кажу, що воно так тропляється. А це не буде, а руйнує нашу організацію. Богатіох використовують нашу спільну касу не правильно. На це треба добре зауважати!

Драпка.

— Ви не вірите, а я таки кажу, що воно так тропляється.

А це не буде, а руйнує нашу організацію. Богатіох використовують нашу спільну касу не правильно. На це треба добре зауважати!

Доходить до того, що й най-